

Адреса за телеграме:
"СТРАЖА" - БЕОГРАД.
Стан Редакције и Админ.:
Космајска ул. бр. 22.
Огласи се дају у Админ.
Цена утврђена.

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

ЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Излази сваки дан у 0 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

СТРАЖА

ЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Неплаћена се писма не при
мају. — Рукопис се не
враћају.

Писма, рукописе, новац и
треће остало што се одвоји
на лист, слати власништву
листца.

Италија улази у рат против Аустрије

СОЛУН, 14 априла. — Атинска Агенција има ову депешу из Рима:

"Јуче је краљ потписао указ о општој мобилизацији целокупне италијанске војске. До сада се под заставом налази око милијон бајонета

са одговарајућим бројем коњице и артиљерије. Истим указом позвати су под заставу регрутите од 1890 и 91 године.

Очекује се свакога часа и објава рата Аустрији и Немачкој. Цео народ у Италији је за рат. Узбуђење је неописано."

Сантјаго.

Терор у Аустро-Угарској

Објава рата настало је у Аустро-Угарској ванредно стање које је било у толикој теки, што су тежње и струје становништва у тој држави биле подељене и различите; а да би се ове сузбиље и сам рат предста вио популарним, употреба била је сва насиља гр дства да се сваки отвори у земљији и предупре ди. Та су средства и из чина били у толикој оштацији, што се хтело да покаже каква ће бити судбина озих, која покушају да се буне у земљи. Наредно је да су се ова средства проширила по читавој монархији, јер је готово сву било неза довољства са ратом; али су оваја највише вримењивана у нашим крајевима. На југу се бојало нереда и побуна, зато је унапред чињено све да се ови избегаву, сваки покушај каквога је свом жестином. На тај начин за веден је војнички терор у земљи, и наш народ мора сада, поред осталог беда и невоља, да сноси окрутну и властоливу војничку о бесу, која је гора од сваке полицијске шикане у мирно доба. Тако је на пр. извр шена мобилизација у по граничним крајевима још пре објаве рата. Тим се хтело да предупреди богоство преко границе. Тако је наш народ, затворен у границима аустријске мо наређе, морао да годинама и прими рат који му је сим помакнут; и још више, морао је и мора да учуствује и прећи сваки осећај сим патије који је имао и има

према своме брату с којим мора да се туче.

Ако је игре покушао да и најмање иницијативу, и изрази своје осећаје, био је драконски и дивље кажњаван. Веће да је један официр-Србин блог стрељан, јер је потказан да јали што мора да се бије са браћом својом у Србији.

Други један сељак искусио је нешто блажку казну само што је рекао једном своме познанiku који је

сада владајућом монархије. Има примера који се не памте ни у једном народу по следњих неколико столећа. Јер, ко је икада од нас чуо да се мирни и поштени људи узимају као таоци који ће својим животом бити одговорни за сваки неред и штету, која се додатка мимо и против њихове воље? Они су одговорни, ако се деси неред у вароши, али су они одговорни, ако српски комиташи нападну на коју варош. Упркос њихову изумро стари духу у нашем народу, дух који је истрајао и онда, када су Турци нахијали на колејадију рају и бунтовнике.

Ма зато имамо велику наду да ће тај дут истрајати и сада, иако су много разноврсна средства склонија оним које да се уништи и угости. Аустријска монархија, која у дављаштву свом не изостаје иза Турске, нашла је већи број начина да уништи наше народно племе. Она је кроз толико стоећа вила за тим да у својим границама истреби бунтован елеменат који наје хтео да иде са једној сужасним циљевима монархијских значајних кругова и камарије, а сада - када се ради о њеном бити ил не даћа није још сасвим скршен дук у нашем народу. Још им је код ње снаге да се три и сноси, ако не и да се буни. Има још незастрашености да се гледа смрти у очи - без јаука.

Има давних примера те трпљивости у којој се налије уже на врат без иједног гласа протести, али са много усхићења што се ги не за праведну народну ствар која је на крају по белити. Тако је један прато у Требињу ишао на вешала певајућа народне песме, а када је дошао до вешала, нападао је сам себи уже на враг, да би показао осталима да треба да истрају

и са првом прородом био драги Симо. Сећам се, како те ведар мајски дан извлачи из школе, те напушташ све и са пуно среће јуриш до у поље, гњур-шесе у дивно пољско џење. Није било дана, а да нам наси џења у школу уче; и ти си био цвет доброг другу. Колико си пута опијен мириром при роде лежао у сочву прелетну траву?

О, оно твоје ваљушкање, она радост, задивила ће и онога који те никад познао није. Па колико је симпатично оно твоје јазнена џење, када нађеш какав цвет или спајаш призор при за ласку сунца, то само ми осећамо и знајмо који смо неразвојни били! Оно твоје скакућање од цветка до цветка, у нама је изазивало дивљење человека, који је силно поље волео.

Тебе је све интересовало, ти си толико пута запре пашића стајао пред јесењи

у борби ма и по цену та кове ужасне смрти. Исти је случај био са једним сељаком из Невесиња. И он је корачао мирно када је био вођен на вешала, и без једне речи, са мирном намаком себи конопац на врат. Тако умирују десетине и стотине наших људи, који својом смрћу сведоче, да још наје изумро стари дух у нашем народу, дух који је истрајао и онда, када су Турци нахијали на колејадију рају и бунтовнике.

Ма зато имамо велику наду да ће тај дут истрајати и сада, иако су много разноврсна средства склонија оним које да се уништи и угости. Аустријска монархија, која у дављаштву свом не изостаје иза Турске, нашла је већи број начина да уништи наше народно племе. Она је кроз толико стоећа вила за тим да у својим границама истреби бунтован елеменат који наје хтео да иде са једној сужасним циљевима монархијских значајних кругова и камарије, а сада - када се ради о њеном бити ил не даћа није још сасвим скршен дук у нашем народу. Још им је код ње снаге да се три и сноси, ако не и да се буни. Има још незастрашености да се гледа смрти у очи - без јаука.

Има давних примера те трпљивости у којој се налије уже на врат без иједног гласа протести, али са много усхићења што се ги не за праведну народну ствар која је на крају по белити. Тако је један прато у Требињу ишао на вешала певајућа народне песме, а када је дошао до вешала, нападао је сам себи уже на враг, да би показао осталима да треба да истрају

и са првом прородом био драги Симо. Сећам се, како те ведар мајски дан извлачи из школе, те напушташ све и са пуно среће јуриш до у поље, гњур-шесе у дивно пољско џење. Није било дана, а да нам наси џења у школу уче; и ти си био цвет доброг другу. Колико си пута опијен мириром при роде лежао у сочву прелетну траву?

О, оно твоје ваљушкање, она радост, задивила ће и онога који те никад познао није. Па колико је симпатично оно твоје јазнена џење, када нађеш какав цвет или спајаш призор при за ласку сунца, то само ми осећамо и знајмо који смо неразвојни били! Оно твоје скакућање од цветка до цветка, у нама је изазивало дивљење человека, који је силно поље волео.

Тебе је све интересовало, ти си толико пута запре пашића стајао пред јесењи

казивали до сада велику лојалност, задржала је Аустрија код куће у затворима или их је послала на вешала, а саб остали словенски живљи изложила је глађу и трпљењу, пошто је узантала сав иметак трговину. Тако је аустријска школа ученила све потребне мере за наше истребљење. Но се ми надамо да ће и покрај њих и у пркос њима наш народ изићи из овога смртног суда и створити себе боље услове за нов народни живот и нову државу. То је наша нада и наше уверење.

Л. Смодлака.

И то, тако то иде у бесконачност.

Док Управа вароши Београда каљава осетно и пртерује блуднице, овде су оне заштићене, так и кад имају своје законите супруге, па им се чак штите и деца њихова, којима је потребна заштита и права родитељска нега.

Све се то чини под изгово ром неке недадлежности?

А недадлежност? Шта је онда нададлежност?

Крагујевац, 1915.

трије Поп-Андоновић свештеник, Коста Поп-Андоновић трг, Ђорђе Ордевић пекар, Миле Павловић трг, Јован Арсић тог, Тодор Евтимовић трг, Трајче Јанковић кројач, Нико Величковић земљоделац, Глигорије Поп-Анђеловић бакалин, Јован Слатковић бакалин, Наде Гочевић трг, Петар Симеоновић општински благајник, Игњат Слатеновић кмет.

Из Нове Србије

- Повјалност Св. Николаца -

НИШ, 15. априла.

Г. Председник Министарског Савета и Мави стар Иностраних Дела Никола Паша примио је од грађана вароши Св. Николе на Овчару пољу овај телеграм:

Грађани вароши Св. Николе на Овчару пољу, на

одржаном јавном збору о

суђују извршени мучки на

пад бугарских комита на

Валандов и Струмицу, као

да је Бугарија нудио

чињење што Бугарска

чиње према Србији.

Пример један.

Човек, законити супруг и војни обвезник у чијој се кући распратила његова жена, најузвишији му родитеље, ради про

вођења разбојничких чета, јер

је смо много жељни спокојства,

мира и пуне слободе,

какву имамо под окриљем

наше драге отаџбине Кра

љевине Србије. То стање

не желимо никаквим другим

менјањима.

Изјављујемо Вам,

г. Председниче, да смо ми

верни поданици Његовог

Величанства Краља и да

ћемо га помоћи у сузбија

њу заједничког пријатеља.

У име грађана варошице

Св. Николе: Александар Пе

тровић свештеник и на

месник, Наде Арсић трг., Стој

ле Колевић трг., Илија Ан

доловић свештеник, Дими

осуђујемо акцију бугарског за стварање нереда и неспокојства у земљи и шиљање разбојничких чета, јер

је смо много жељни спокојства,

мира и пуне слободе,

какву имамо под окриљем

наше драге отаџбине Кра

љевине Србије. То стање

не желимо никаквим другим

менјањима.

Изјављујемо Вам,

г. Председниче, да смо ми

верни поданици Његовог

Величанства Краља и да

ћемо га помоћи у сузбија

њу заједничког пријатеља.

У име грађана вар

Адреса за телеграме:

"СТРАЖА" - БЕОГРАД.

Стан Редакције и Админ.:

Космајска ул. бр. 22.

Огласи се дају у Админ.

Цена утврђена.

СТРАЖА

ЛОБОДСУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИЛЛЕЊА

И даји свако час у б. ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

За сепаратан мир

БУКУРЕШТ, 17 априла. — Аустријски посланик посетко је америчког посланика за балканске државе, који резидира у Букурешту и са њима је у своме кабинету одржао важну конференцију. Говори се да је на свој конференцији дипломата по предлогу аустријског посланика сондирано земљиште, на коме би се могли повести преговори између Аустрије и осталих ратујућих сила о закључењу сепаратног мира.

Односи између немачког посланика и аустријског, сведени су на минимум.

ЈОН.

Крв је већ пала

— На аустро-италијанској граници дошло је до сукоба. —

СОЛН, 17 априла

Из Бриндизе јављају, да је на италијанско-аустријској граници код карауле Вал забје дошло до сукоба између аустријских и италијанских пограничних стражара. Са италијанске стране погинуо је један официр и два војника. Са аустријске стране има такође жртва. Дојугом једном десетком, такође из Бриндиза јављају, да је и на тријентској граници дошло на више места до сукоба.

САНДЈАГО

гично, удружује и против ставља друге, све остале. Данас влада и мора да влада ново начело, начело на родности и сваки ко ратује против њега, ратује против самога себе. То је начело дана с у потпуној и пуној непријатеља. Ми данас војници. Оно је постало заједничко, а то је против законе њега треба везати и судити му по закону. И Италија, ако неће по закону, по принципу народности, она је преступник, у толико пре што је и сама заснована и реализована на посменутом и једином првичном принципу. Она, ако мисли да одриче и да поштује тај принцип, она одриче и не поштује саму себе.

По коме први и на основу чега тражи и помашља да тражи Италија Далмацију и наше приморје? Да није први узрок двостој? Не, а основу саде? Да. У том случају нека јој буду поучна примери Аустрије и Немачке. Прошло је време силе без првог. Остало је само право са силом. Она је сила без права и ми смо право са силом, она је преживелост а ми смо живот. А живот је јачи од преживелости. У интересу саме Италије није да ствари себи од пријатеља непријатеља. И ако нас буде остављен и морално потломогла да створимо наше национално јединство, она ће у нама имати једног доброг и поузданог пријатеља, ако настапи удејствије. Не треба бити мегаломан, грандоман и шовиниста. Треба грађити само оног што је право и што има смисла, а не испољавати и показвати своје пројекти и своје аспекти и своје грандомске тенденције. Ми смо извршили појку и крипто упуство за своја постоења из ни мало заједничких судбине и положаја учјеражве Бугарске и Аустрије-Немачке. Прошло је време кад су се сајајнији и своје жеље могли до популности задовољити. Данас свако не правдао и неосновано тражије једнога макара и великих најлог, сасвим разложено и ло-

до последње капије крви бранити. Ми данас улажемо и уложили смо толике жртве да ћемо сваког који буде хтот да се користи нашим жртвама и напом тековним прогласити за највећег непријатеља. Ми данас војници и поузданост пријатеља или опасног и стражарског непријатеља. Нека им увек на уму буде немачки импресијализам и његов трагичан завршетак.

Поправљамо туђе не тражимо а за своје ћемо и по следњу капију дати!

Изванични представници Италије имају рачунати са

тим

фактом. Нека се не поводе за шовинистичким и металоманским струјама које не одводе добром путем и не доводе до корисног циља. На њима је да начини од нас или свог поштезог и поузданог пријатеља или опасног и стражарског непријатеља. Нека им увек на уму буде немачки импресијализам и његов трагичан завршетак.

Поправљамо туђе не тражимо а за своје ћемо и по следњу капију дати!

једном фаталном игром: и тајаја Савеза достигла је кулминацију своје критичности. Три вајкарacterистичне одлике ове војне која тако јасно говори о неуспеху Савеза ове су: неуспех Немаца на заточеном бојишту, тораз на источном фронту и сила руска офанзива у Карпатима, која је дошла после стражарског пораза Аустрија-наца у Србији.

Положај Енглеске на мору данас је такав, да Немачка нема наде, да поправи своју очајну ситуацију. А морална сила Русије, Француске и Србије толико је јака, да је немачки топ од 42 см. ништавна време ћој. Победа Тројног Савеза је сигурана и у њу не може нико да сумња. У осталом извештаји, који су нам дошли последњих дага са фронтова, то и потврђују.

Италија и РИМ

— Германски усљеди под најезду београдског пристапа на широку

Бивши немачки министар колонија, државни секретар Дерибург написао је под овим именом пословом у Њујоршкој Преси чланак. Германски су услови по Дерибургу ови:

1.) Германија поист је на евакуишу Белгију, и да јој врати пуну независност. Даље, Немачка пристаје да вонесе један део терета у оправкама јавних зграда порушених у току рата, као и у давању извесне оштете индустријским предузећима.

2.) У начину овога, Немачка тражи слободантранзит кроз Белгију.

3.) Да се призре и осигура споразум о равноправности на мору.

4.) Исправка границе према Француској.

5.) Status quo ante на и сточном фронту. Но Турска се мора признati као сфера немачких интереса!

Милано, 16 априла

Италијански лајстови и

сајму овој исвештај о спољној ситуацији, која је створена држављем Италије:

— Г. Тигони, тадјански посланик у Паризу посетио је г. Делкасеа, министра иностраних дела и са њиме је дуго конфирисао о компензацијама, које би се могле дати Италији. Према информацијама са државитеље стране, имајући и тоном и Делкасеа постигнут је потпун соразум. По већима из исих извора, после конференције са Делк-

Опанчарска афера

— Очекују се хапшења —

— Специјални извештај —

НИШ, 17 априла. — Ислејник по опанчарској афери отпочео је саслушавање. Јуче је саслушана комисија, која је у Прахову примила рјаве опанчаре и њима усвојила нашу војску терајући је у болнице и у смрт. Днес је саслушавају афера штити афера који се налази у Нишу. Ислејник је и остале позвао телеграфски. Сагазо сам да се између наше владе и влаха пријава у којима су се склонили афераши воде преговори о њиховом предвиђању, како би одговорили и искусили позадину казну. Народ се гнуша свих злочинаца и сваког часа очекује решење о хапшењу лопужа

ЈОВАНОВИЋ

Хрој шибу

Наше поште

У једном ранијем броју чији смо смо о управнику прокупачке поште и његовом чудноватом и у свему за јасну поште почињући смо да се посново вратимо на исто. Том приликом изнели смо чуо велиодобних ствари, које управник поште је био у ствари да делчантије. Од тог времена управник је и даље настизан да се понаша као пустакија, и то је изј

погрдније ружио све своје чиновнике и војне цензуре, остало је исти и у раду и у понашању, због чега су и неке тужбе испослане г. министру. Г. министар је најавио посласком комесара и комесар је све кривице утврдио и очекивало се да ће управник бити уклонjen, али до данас то није учињено. Сикурно је неки крупни господин у одељењу тај акта комесарова, као и ова ракија, бацио у фијожу да се тамо и забораве.

У осталом какав је шеф, тајак је и службени

Мислимо да је већ време да

Не ће победити

— Једно непојасњено шиљање о исходу овога иракског рата —

Копемхашка "Политикен" дојоти под г. рјимом најлојем чланак из кога вадимо ова места:

— Тројни Савез, односно двојни Савез са Турском, данас се најави да

— Идите, не падамо! Ха, људи! Ха, људи!, тражи напас!

— Не могу без врхога! Оловорише гостофица; маја бала само једно дугме од ћега капута.

— А, то никако! То никако — праскаше Ђуре.

И када госпођица види не могућност, прије му са омеком, и казва:

— Па не, се чује... праска Ђуре. И мени треба да живим!

— Али и држави треба да се дистанцирају од тога!

— Е, то могу, дабоме, то могу... да се сећам, но како! Па, после рата вадимо!

И вијета вије обећај! Према канеског зида тврдичлука и "родољубља", го спојица се учињиво склони, и реч:

— Службениц!

— Каква службеница!

— А, сад је ово Србија

ФЕЉТОН

Из ратних

— Јазда Ђура

Правоносики "Црвеног Крста"

Можда сте чули, и можда сте прочитали ово што наводим, да: "Ми живимо у либералном веку, кад је мисао слободна", како пева Лорд Бајрон; и ја бија могао да пустим глада Ђуру, да нам говори о родољубљу, када би он имао толико исто речи колико наполеона у каси. Али, по стицају околности или судбине, он нема баш тога.

Газда Ђура је, пореклом Србин и као такав, знао је (али није воље да се сећа) да постоји: "Црвени Крст". Али су апак сви гледали њега, и очекивала од њега. Али, чекања је бил доста. А да је тако, посље доћиће извесне госпођиц, које су скуцале прилоге даље редом, док влсу дошли на глада Ђуру (он је

био гајсогатја!) А он је свечано гајавио: да је још пре 20 година (ово подвлачим) приложио једном за

Јелена од њих ми је прачала. Долазила је прво најбојијима, јер ту је "најбојије". Само се осмехну, (сигурно од ротољубља) зајвуку кључ у касу, па ваде банке, и вицу: "Ево, узми парде!" За тебе жијимо, за тебе мримо, и — бога тимо се!" Долазила је, и најавила је на "усрдан" пријем и готовос!

Дакле, она казује ово. Наравно, о тим богатима, који се искрпе, и вде пријему речу: "Да, је још видео.. Један је приложио — два метра умаје, у вредности 0,60 пр. дин.; други — један салун, у вредности 0,20 пр. дин.; трећи — чешаља, четврти — војничко мало гледаље; пети фртља киле каве; шести — пола килограма; седми — за 0,30 пр. дин. штапола; и тако

— Где, ти ње! — виџе он — шта се сметију ти првима? Ко је то још видео.. Један је, па тако: "Поклоњи је Циганама, газда Ђуру!" "Не", рече газда Ђура, "само могу да је продам!"

— И после тога: "дебате" где је у се умелали и ми га склони трговица, газда Ђура, све заокупили мешавица

и дајем вишији рачун на, ваче Ђура. "Овде се одјерте, па после да идем да — просим!

— Не, не, газда Ђура. Овде се одјерте ви да просите. Ва

сте саградили велику зграду, коју вам је наша држава

сем г. Титони је посетио Веснића, српског посланика и са њим је имао дуг разговор, који се односио на српске аспирације у Јадранском Мору.

Хрватска би по спору зому између Италије и сила из Споразума била независна краљевина са Фијумом као престоницом.

Сепаратан мир

Конференција у Сан Рему —

РИМ, 16. априла
Римски дослужник копенхашког листа „National Tidende“ јавља своме листу, да гласова о сепаратном миру између Аустрије и Споразума постала све вероватнија. Утврђено је, да је у Сан Рему одржана конференција између аустријског и турског посланика. Овој конференцији присуствовао је и амбасадорски посланик Велез Тади. Личности посвећене у тајну овог састанка говоре, како су се турски и аустријски посланици саветовали, на који начин да се ослободе немачког труда, како би могли да зачуле сепаратан мир са Споразумом. Одмах после овог састанка у Сан Рему су допутовали гроф Менсдорф, бавши посланик аустријски у Л. вдову и Исмаил Керим беј!

Цар на путу

Свесни дочек у Николајеву —

ПЕТРОГРАД, 16. априла
Цар је стигао у Николајев, где је примио много бројна изасланства, која су му понудила разне поклопе намењене за рат.

Посетио је неколико радничких организација, где су га радници поздравили. Прегледао је бродове који се налазе у пристаништу. Поступао је неколико радовима за срећивање митеријала за грађење једног ратног брода.

Свуда на пролазу Цара су раденици одушевљено по здрављу. Цар је поклонио раденицима неколико сата као успомену на своју посету.

Карпати

— Аустријска гробница —

Букурешт, 16. априла
И поред знатно слабије руске офанзиве у Карпатима, коју омета велики снег, који непрестано пада, ипак руске предстраже сваког дана зарадбају аустријанце у масама.

Заробљеници су готово

Исправавате се као страна! А кад треба да се помогну они, који су пролили крв; и све изгубили, да ту Србију сдрже, да је түћанци не прегазе, те да спасу ваше имање и богатство, онда иштва не дате, а не помињте Србију... Срам вас било! Да су сви такви, као ви, Србија не би ни постојала. Одавни би била түћ плен.

Пљуну га и узвикују: „Пфу! Стидите се!“ — и оде.

Сутра дан газда Бура иде и тужи господу — шефу полиције.

И опет замисли га, и чудите се, и прекиши се, тај дебеди „патриота“ трајио је: да му господица плати — увређену част! И феј полиције дозва га спољицу у благој јој речи:

— Нисте ни требали... Он је (своју поверену) неурачунљив, управо а по мало — луд.

Луд! О, како то давно

изасник Драг. Гргориј, Космајска 22.

сви без оружја, обучени веома јадно и провబли и изгладили. Они немају речи да опашу бедно стање у коме се налазе аустријске трупе у Карпатима. На питање једног руског официра, где им је оружје, један отреситији војник — Словак по народности изјавио је, да је читавим словачким батаљонима одузимано оружје и место овога давали су им дугачке штапове, на врху зашиљене, и са тим оружјем, митраљеском ватром терани су у прве борбене редове. Судећи по овоме, у аустријским војним круговима не мају велико повериље у Словаке, и третирају их као стоку, која је намењена клању и убојењу.

ЗАРОБЉЕНИЧКО ПИТАЊЕ

— Преговори између Француске и Немачке —

Букурешт, 16. априла
По вестима из Берлина, немачка влада ослободила је рођења француског капетана Паскала, који ће у Паризу, повећи преговоре о пуштињи из ропства свог резервних официра чијовица, која претходно положио је једну депешу учињала што већи утицај, Виљем је једну исту депешу послала преко Италије, Бугарске и Румуније.

Та депеша гласи: наша офанзива напредује на свим фронтовима. На источном фронту досадашњи руски губитци износе преко 700.000 душа, од којих 70.000 официра и подофицира. На западном фронту Французи су имали слабог успеха али зато огромне губитке. Крајњи успех победе је на нашој страни и зато тешко је, ко се усуди да се дрогне против мене и мого народа.

Мој познавају, (овде Виљем мисли на краља зета). Виљем

— Специјални извештај —

СОЛУН, 17. априла
Да би и даље држао у резервисаном положају Грчку, Виљем је послao једну депешу својој сестри грчкој краљици. Да би, пак, та депеша учинила што већи утицај, Виљем је једну исту депешу послала преко Италије, Бугарске и Румуније.

Та депеша гласи: наша офанзива напредује на свим фронтовима. На источном фронту досадашњи руски губитци износе преко 700.000 душа, од којих 70.000 официра и подофицира. На западном фронту Французи су имали слабог успеха али зато огромне губитке. Крајњи успех победе је на нашој страни и зато тешко је, ко се усуди да се дрогне против мене и мого народа.

Мој познавају, (овде Виљем мисли на краља зета). Виљем

— Специјални извештај —

Са запада

— Нови немачки порази —

ПАРИЗ, 14. априла, 11. часова ноћи. — Северно од Ипра наше напредови непрекидно дужује се као год и напредовање британске војске.

Имамо много заробљеника, а затим смо и спрете

заробљеника

На фронту Еларж Сен Реми код калонгов ров, немачки напади су потпуно одбијени. — На једном једином месту овога фронта један официр је избрзојао 1000 мртвих. Прешао је у сафазиву и напредовао код Хартмансвайера, пошто смо попово заузели вак. Напредовали смо око 200 метара спуштајући се на источној страни.

ПАРИЗ, 15. априла. Служб

— Заробљеници су готови

— Са мора

— Досадашњи енглески губитци у људотву —

Рим, 16. априла

Према званичним енглеским податцима енглеска флота је до сада имала ове губитке у људотву: официра рањено 61, погинуло 332, мртвих погинуло 4931, рањено 640, заробљено 926 војника и 13 официра. Укупни губитци износе 6953 људи.

— Крстни цицварићу

— Директору „Балкана“

Домаће власниче не допу

шта ми да полемишем у тону,

у коме сте Ви почели, веро

вично, према своме домаћем

васпитству.

Хоћу да пређем преко свиј

ју уздржавајући, преко свију

Ваших клевета, хладним пре

зирањем. Два разлога руко

воде ме да ово учиним: јер,

верујем да јеши наше шта

чиниш, и јер, Србија у Србији

нису дужни да читају оно што

је и о мени рекли, и ја о

Вама.

Дајас догђаји другојаче теку.

Дајас се ствара Велика Србија и публицисте и журналисте треба да све своје снаге посвете тој идеји и тој акцији!

Да треба да буде и у наше

двојици. Свет данас неће и не

радо слуша онај тон и грађе,

које Ви сипате свога језика.

Ако баш нећете да усвојите

овако мој предлог, износим Вам

други: да идемо на суд саста

и како он пресуди, тако нека

нам биде. Пред њим ћемо из

неги све што имамо, пред њим

немо показати и своје дуне.

Ако нећете ни суд части; мене

би да довели у забуњу, јер је

Милану А. Гавриловићу, каплару Дубров

ачку бр. 48 кафана „Служб“ —

Београд.

— Ратни пошти

— Мој брат Сава Јашин редов

2. четве инжињер, полулаталоња,

последњи пут јавио ми се 1. јануара ове године, од тог доба до

данас није се јавио. Молим са

ми јави на адресу: Милану А.

Гавриловићу, каплару Дубров

ачку бр. 48 кафана „Служб“ —

Београд.

— Исправавате се као страна!

А кад треба да се помогну

они, који су пролили крв;

и све изгубили, да ту Србију сдрже, да је түћанци не прегазе, те да спасу ваше имање и богатство, онда иштва не дате, а не помињте Србију... Срам вас било! Да су сви такви, као ви, Србија не би ни постојала. Одавни би била түћ плен.

Пљуну га и узвикују: „Пфу! Стидите се!“ — и оде.

Сутра дан газда Бура

иде и тужи господу — шефу

полиције.

И опет замисли га, и чудите

се, и прекиши се, тај дебеди „патриота“ трајио је: да му господица

плати — увређену част! И

феј полиције дозва га спољицу у благој јој речи:

— Нисте ни требали...

Он је (своју поверену)

неурачунљив, управо а по

мало — луд.

Луд! О, како то давно

изасник Драг. Гргориј, Космајска 22.

— Савет општински тако

ђе на свом месту, што

се има захвалити Д-р.

Томи Јовановић општи

ском лекару, свај млади ле

кар је толико заузимљив и

предан свом послу тако да